

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. juna 2014. god.
Br. ref.:RK662/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI35/14

Podnosilac

Brahim Rama

**Ocena ustavnosti rešenja AC-I-13-0079-A0001-A0004, Žalbenog veća
Posebne komore Vrhovnog suda Kosova od 23. januara 2014. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Brahim Rama iz sela Stanovc, opština Vučitrn.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje AC-I-13-0079-A0001-A0004, Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Posebna komora), od 23. januara 2014. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke za koju se pretpostavlja *“da je diskriminatorna u odnosu na podnosioca zahteva, jer mu uskraćuje pravo da ostvari deo od prihoda od privatizacije DP ‘Ramiz Sadiku’ u Prištini”*.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 27. februara 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. marta 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI35/14, imenovao sudiju Arta Rama-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KI35/14, imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu (članovi).
7. Dana 11. marta 2014. god., podnosilac i Posebna komora su obavešteni o registraciji zahteva.
8. Dana 27. marta 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. U određenom vremenskom periodu, podnosilac zahteva je bio zaposlen u DP “Ramiz Sadiku” u Prištini.
10. Dana 27. juna 2006. god., DP “Ramiz Sadiku” u Prištini je privatizovano.
11. Konačna lista zaposlenih koji imaju pravo na 20% prihoda od privatizacije DP “Ramiz Sadiku” je objavljena od strane Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) u martu 2009. godine i rok za podnošenje žalbi Posebnoj komori je bio 27. mart 2009. god.
12. Nepoznatog dana, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Posebnoj komori na konačnu listu objavljenu od strane KAP.

13. Dana 10. juna 2011. god., Sudsko veće Posebne komore, presudom SCEL-09-0001, odbacilo je žalbu podnosioca zahteva kao neprihvatljivu.
14. Dana 12. juna 2013. god., podnosilac zahteva je izjavio žalbu Žalbenom veću Posebne komore na presudu SCEL-09-0001.
15. Dana 23. januara 2014. god., Žalbeno veće Posebne komore je rešenjem AC-I-13-0079-A0001-A0004, odbacilo žalbu podnosioca zahteva kao neprihvatljivu, jer je bila neblagovremena.
16. U gore navedenom rešenju, Žalbeno veće Posebne komore je obrazložilo: *“ožalbenu presudu je primio 29. novembra 2011. god., konačni rok za podnošenje žalbe bio 30. decembar 2011. god., dok je žalba izjavljena Posebnoj komori 12. juna 2013. god.; shodno tome, žalba je neblagovremena, obzirom da je izjavljena nakon više od godinu i po dana, dakle, treba da se odbaci kao neprihvatljiva. Žalbeno veće, zbog neblagovremeno izjavljene žalbe, nije moglo da zauzme pravno stanovište u vezi sa nalazima i zaključcima Sudskog veća pruženih u ožalbenoj presudi u vezi sa žalbom ovog žalioca izjavljenu na konačnu listu“.*

Navodi podnosioca

17. Podnosilac zahteva tvrdi *“da je udaljen sa posla na diskriminatorski način i da treba da bude uključen u listu zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20 % prihoda od privatizacije DP 'Ramiz Sadiku' u Prištini”.*
18. Podnosilac zahteva, takođe, tvrdi da je diskriminisan odlukama Posebne komore.
19. Podnosilac zahteva se ne poziva ni na jednu ustavnu odredbu posebno.

Prihvatljivost zahteva

20. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
21. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.
22. Sud se, takođe, poziva na član 49. Zakona, koji propisuje:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseca. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog“.

23. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva u skladu sa članom 113.7 Ustava i da je zahtev podnet u zakonskom roku u skladu sa članom 49. Zakona.
24. Sud uzima u obzir i pravilo 36. (1) c) Poslovnika, koje propisuje:
- (1) “Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:
...
c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan“.
25. Podnosilac zahteva uglavnom tvrdi “da on ima pravo na deo prihoda od privatizacije DP 'Ramiz Sadiku’”.
26. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva izjavio žalbu van zakonskog roka Žalbenom veću Posebne komore i shodno tome, njegova žalba je odbačena kao neblagovremena; štaviše, pokrenute tvrdnje i činjenice iznete od strane podnosioca zahteva o povredi odredaba Ustava, ni na jedan način ne ukazuju da mu je Žalbeno veće Posebne komore uskratilo prava garantovana Ustavom.
27. U tom smislu, Ustavni sud ponavlja da je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god., stav 28, vidi i slučaj br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
28. Ustavni sud, takođe, ističe da je pravilno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja nadležnost redovnih sudova; uloga Ustavnog suda je samo da obezbedi usaglašenost sa pravima garantovanim Ustavom i drugim zakonskim instrumentima i stoga, ne može da postupa kao “sud četvrtog stepena” (vidi slučajeve KI73/13, KI102/13, KI105/13, KI106/13, KI113/13, KI130/13 – podnosilac zahteva *Hamdi Ademi i 6 drugih*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. novembra 2013. god., takođe, vidi slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, ESLJP, presuda od 16. septembra 1996. god., stav 65).
29. Štaviše, nije dužnost Ustavnog suda da zameni svoju ocenu činjenica sa ocenom redovnih sudova i, kao opšte pravilo, dužnost je redovnih sudova da ocene dokaze koje imaju na raspolaganju. Dužnost Ustavnog suda je da oceni da li su postupci pred redovnim sudovima bili pravični, uključujući način na koji su dokazi uzeti (Vidi slučaj, *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. god.).
30. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije podneo dokaze da je Posebna komora postupala na proizvoljan ili nepravedan način, niti je tačno razjasnio koja su prava i slobode povređena od strane Posebne komore.
31. Štaviše, nezadovoljstvo podnosioca zahteva ishodom predmeta ne može samo po sebi pokrenuti argumentovanu tvrdnju o povredi odredaba Ustava (vidi slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. god.).

32. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravilima 36 (1) c) i 56 (2) Poslovnika, 27. marta 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Artta Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani